

ZIUA ONOMASTICĂ A PATRIARHULUI IERUSALIMULUI TEOFIL AL III-LEA

Sâmbătă, pe 14/27 martie 2021, Ziua Numelui Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil al III-lea a fost sărbătorit prin transfer ca „Parresia,” după Status Quo, la Biserica Sfântului Mormânt.

În după-amiaza zilei anterioare, după lectura celui de-al nouălea Ceas la Biserica Sfinții Constantin și Elena, Soborul Patriarhal a mărșăluit în Procesiune către Biserica Sfântului Mormânt, unde Vecernia a fost oficiată în catolicon de Preafericirea Sa, cu Arhiepiscopi Aghiotafiți care se roagă în interiorul altarului, având drept împreună-slujitori Ieromonahii aghiotafiți.

În ziua sărbătorii, Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur a fost oficiată de Preafericirea Sa la catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopii Damaschin din Yaffo, Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei, Teodosie al Sevastiei, Dimitrie al Lyddei, Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei și Arhiepiscopul Aristovul al Madabei, Ieromonahi aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Răspunsurile la strană au fost date de secretarul Sfântului Sinod, Ierodiaconul Simeon, de Reprezentantul Patriarhal în Acra-Ptolemais, Cuviosul Arhimandrit Filoteu și de dl Vasilios Gotsopoulos, la slujbă participând Consulul General al Greciei, dl Evangelos Vlioras, călugări, călugărițe și membri ai Comunității grecești a Patriarhiei

După Sfânta Liturghie, s-a făcut o Doxologie pentru pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici și evenimentul sărbătoririi

Zilei Numelui Preafericirii Sale.

Doxologia a fost urmată de întoarcerea la Sediul Central al Patriarhiei, unde Părintele Secretar General s-a adresat Preafericirii Sale, după cum urmează:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici, care au mărturisit Numele lui Hristos și au fost chinuiți brutal, suferind mucenicia pe lacul înghețat al Savastiei din Pont în timpul domniei lui Liciniu în anul 320 d.Hr., proiectează data de 9 martie ca pe o stație strălucitoare de aprovizionare spiritual, de curaj și speranță pentru credincioși, pentru a continua postul și practicarea virtuților pe calea spre trăirea Sfintelor Paști.

Acești mucenici, care au luptat lupta cea bună și au primit cununa biruinței, sunt cinstiți în mod festiv de întreaga Biserică astăzi pentru că au considerat moartea ca fiind nimic, iar prin moarte, au schimbat viața pământească cu cea veșnică, fără sfârșit. Și-au pierdut sufletele, viața pentru Hristos și au găsit-o din nou în El (Matei 10:39). Ei sunt prăznuiți cu mai multă cinste de către Mama Bisericilor și Frăția Aghiotafită deoarece Preafericirea Voastră poartă numele unuia dintre ele. Cinstindu-i pe acești Sfinți astăzi și, ca Mucenic, Biserica Ierusalimului oferă profundul său respect Preafericirii Voastre, onoarea sa și ascultarea monahală și aghiotafită în Hristos. După Status Quo, am sărbătorit Sfânta Euharistie cu o Doxologie la Biserica Sfântului Mormânt, Trupul și Sângele lui Hristos au fost unite și prin această putere, s-a făcut mijlocirea pentru unitatea credinței și comuniunea în Hristos în sânul ei și printre Bisericile ortodoxe ale lui Dumnezeu. În primul rând ne-am rugat pentru sănătatea și stabilitatea Părintelui și Păstorului nostru. L-am rugat pe Dumnezeu să „vă dăruiască sfintelor Sale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului”.

Prin sălășluirea în noi a Mângâietorului, Duhul Adevărului din Dumnezeiasca Euharistie, ne adresăm cu adevărat Preafericirii Voastre în această sală istorică a Patriarhiei, amintindu-ne de toate lucrurile de bun renume, de râvna și neobosită îngrijire pastorală pe care ați realizat-o pentru Patriarhia noastră.

Inițial, menționăm că Fericirea Voastră a depus toate eforturile pentru ca Sfintele Lăcașuri, care suferă consecințe fără precedent în lunga lor istorie din cauza lipsei pelerinilor datorită pandemiei de covid-19, să funcționeze în continuare ca lăcașuri de cult, cu păstrarea tuturor Slujbelor liturgice conform Status Quo, cu puțini sau mai mulți călugări, călugărițe sau creștini credincioși locali, după acordul cu autoritățile sanitare din fiecare zonă a jurisdicției Patriarhiei.

Comunicarea duhovnicească și administrative, inevitabil influențată de pandemie, a fost realizată prin internet pe binecunoscuta, de acum, platformă „zoom”, fie pentru reluarea dialogului pentru întărirea unității dintre Bisericile Ortodoxe, fie pentru participarea Patriarhiei la Consiliul Mondial al Bisericilor sau la Consiliul Bisericilor din Orientul Mijlociu sau la reuniunile șefilor bisericilor creștine din Ierusalim sub îngrijirea Patriarhiei sau pentru funcționarea instituției Sinodului, permițând astfel participarea membrilor Sfântului Sinod care locuiesc în Grecia și în Iordania.

În ceea ce privește problema financiară, da, au existat întârzieri în plata binecuvântării lunare a Părinților aghiotafiți, a salariilor clerului și a profesorilor, precum și a altor angajați ai Patriarhiei, în principal din cauza pandemiei, având ca rezultat dificultăți în tranzacțiile cu bani de către bănci, cu toate acestea, nu au existat în niciun caz reduceri salariale și nici disponibilizări. Relevant pentru aceasta, ar trebui să menționăm cu recunoștință că ajutorul financiar acordat călugărilor și clerului de către

Consulatul General Grec din Ierusalim, printr-o sursă nobilă de acum câteva luni, a venit ca roua Hermonului în seceta financiară existentă.

Pentru nevoile Sfintelor Biserici ale credincioșilor ortodocși vorbitori de limba arabă, Patriarhia noastră a răspuns prin ajutorul donatorilor, ca în cazul iconostasului și al icoanelor Sfintei Biserici a Sfinților Constantin și Elena din Kufr Smea și al Sfintei Biserici a Adormirii din Comunitatea Sahnin din zona Acra-Ptolemais din nordul Israelului.

Îngrijirea și persistența pe care ați arătat-o de la început pentru asigurarea bunurilor imobiliare ale Patriarhiei a continuat cu plata recentă a impozitului către Primărie, cunoscut sub numele de „arnona,” de 2.000.000 NIS, pentru securizarea hotelului Petra de lângă Poarta Jaffa, care a fost implicat pe nedrept în acordul opac, ilegal și catastrofal pentru finanțele Patriarhiei din 2003.

Toate acestea, Preafericirea Voastră, sunt reamintite nu pentru lăudă și odihnă: „Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume!” (Gal 6:14), ci pentru a consolida mentalitatea nădejdi și cooperării dintre noi, ca membri ai cinstitei și venerabilei Frății Aghiotafite, și cooperarea noastră, a membrilor, cu Întâi-Stătătorul nostru spiritual, ca Egumen, pentru ca să fim aflați păstrând sfatul Sfântului Vasile cel Mare, „să ne iubim unii pe alții în firea noastră” și „să preferăm cele sociale și unite celor schismatice și deosebite” (Discursul 8, EPE 4, p.328). Acționând astfel, comportându-ne astfel, trăind astfel, devenim vrednici și continuatori ai strămoșilor noștri care și-au petrecut viața în lupte, lipsuri și sacrificii pentru a susține Ortodoxia și moștenirea națiunii romanilor bizantini din Țara Sfântă, care au contribuit și ei la eliberarea națiunii noastre de sclavia amară a celor patru sute de ani, de la care sărbătorim 200 de ani.

Ridicând paharul pentru a toasta, Preafericite Părinte și Stăpâne, Vă doresc, în numele Frăției și al Sfântului Sinod, la mulți și fericiți ani, în pace, bucurie, stabilitate, în deplina putere conducătoare a Duhului Sfânt, pentru a călăuzi corabia Bisericii Ierusalimului și al Frăției luminate de faptele bune ale Evangheliei, spre porturile vieții drepte și ale mântuirii, spre lauda neamului nostru binecuvântat și gloria Dumnezeuului nostru într-o singură Treime. Amin.”

După Înaltpreasfinția Sa, Excelența Sa Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras, s-a adresat Preafericirii Sale astfel:

”Preafericirea Voastră,

Înalt Preasfințiile Voastre,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor,

Sărbătoarea de astăzi are o importanță deosebită pentru noi toți, pentru Frăția Aghiotafită și pentru creștinii cucernici, printre aceia care slujesc în Consulatul General al Greciei, întrucât cinștim ziua numelui Întâistătătorului Bisericii Ierusalimului, al Maicii Bisericii, Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil al III-lea.

Este o mare plăcere pentru mine să particip la această sărbătoare pentru prima dată de când am preluat funcția în Ierusalim.

Preafericirea Voastră, cu această ocazie, permiteți-mi, în numele statului grec, să exprim respectul, dragostea și recunoștința Greciei pentru marea Voastră lucrare pastorală, pentru munca importantă și națională de conservare și promovare a Sfintelor Lăcașuri din Țara Sfântă și pentru apărarea și promovarea valorilor universale ale ortodoxiei din ea.

Printr-o serie de inițiative, ați promovat restaurarea și promovarea Sfintelor Altaruri ale creștinismului, având în același timp grijă de menținerea Status Quo-ului în Țara Sfântă și de îndrumarea și prosperitatea spirituală a unei turme care trece prin încercări importante.

Devoțiunea Voastră față de aceste îndatoriri sfinte, devotamentul pentru această lucrare multidimensională, eforturile Voastre neobosite, perspicacitatea și integritatea cu care vă îndepliniți înalta misiune, sunt recunoscute de toți, stabilind Patriarhia Ierusalimului ca un factor principal al păcii, al reconcilierii și moderației, într-o regiune cu probleme care încă se confruntă cu mari provocări și în care mulți își declară dorința pentru un viitor pașnic, dar puțini lucrează onest și eficient pentru a-l atinge.

Disponerea sinceră spre conlucrare, reconciliere și liniște pe care o afișați și o cultivați sistematic, nu numai în relațiile cu alte doctrine și alte religii, în mediul particular al Ierusalimului și al Țării Sfinte, ci și în contextul efortului mai larg de reconciliere și stabilire a păcii în această zonă mult încercată, conduce statura morală și prestigiul Patriarhiei noastre, făcându-l un factor de moderare și stabilitate, într-o eră de lichiditate, instabilitate și reorganizare care par să favorizeze fanatismul, intoleranța și controversa.

Este sigur că Sfânta Instituție își trage puterea din lunga istorie și tradiție, din unitatea, credința profundă și devotamentul Frăției Aghiotafite și din conducerea acesteia care, cu cunoaștere și percepție conștientă a circumstanțelor, cu vigoare și hotărâre, se îngrijește de prezent și viitorul său.

Permiteți-mi să vă adresez cele mai sincere dorințe, din inimă, pentru sănătate, viață lungă și sprijin de la Domnul, astfel încât să puteți continua să vă îndepliniți înalta misiune.

Aș dori, de asemenea, să vă asigur, pe Preafericirea Voastră și pe membrii Frăției, că solidaritatea și sprijinul nostru față de Patriarhie, de Frăția Aghiotafită și de Preafericirea Voastră personal, sunt și rămân complete și esențiale, și să ne exprimăm recunoașterea și admirația pentru munca semnificativă efectuată aici, precum și pentru devotamentul membrilor Frăției pentru protecția, cu râvnă și lepădare de sine, a Sfintelor Altaruri, pe care le întâlnim în toate vizitele noastre aici – lucru deosebit de emoționant, mai ales atunci când este întâlnit în condițiile de după declanșarea bolii infecțioase actuale. Cu această ocazie, permiteți-mi să-mi exprim recunoștința pentru ospitalitatea de neegalat de care am avut parte în timpul vizitelor noastre aici.

Preafericirea voastră,

Marea contribuție a Patriarhiei și a Voastră, personal, la ortodoxie și elenism, în calitate de custode pe termen lung al unei valoroase tradiții religioase și istorice, este cunoscută pe scară largă. Prin urmare, pentru Grecia, apărarea instituției Patriarhiei Ierusalimului, a drepturilor și îndreptățirilor acesteia, este o prioritate foarte importantă, așa cum a subliniat recent Excelența Sa, Ministrul Afacerilor de Externe al țării noastre, dl Nikolaos Dendias.

Statul grec și credincioșii greci înconjoară cu dragoste și devotament lucrarea Voastră și lucrarea Sfinților Părinți și ne rugăm ca să aveți sănătate, putere și longevitate pentru binele Patriarhiei, al Frăției, al Turmei Voastre Greco-Ortodoxe, și mărturia ortodoxă neîntreruptă în Țara Sfântă și pentru pacea din zonă.

La mulți, fericiți și binecuvântați ani!"

Preafericirea Sa a mulțumit celor care i-au adresat cuvântări, răspunzând prin acest cuvânt:

„Noi nu avem a admira doar unul sau doi bărbați... ci patruzeci, ca pe un singur suflet în trupuri diferite, de o

singură suflare și cugetare a credinței, care au arătat deopotrivă aceeași tărie în chinuri statornicie pentru adevăr”, spune Marele Vasile în cuvântul de laudă pentru Sfinții Patruzeci de Mucenici.

Excelența voastră domnule Consul General al Greciei d. Evangelos Vlioras,

Cinstiți Părinți și Frați,

Credincioși Creștini și pelerini,

„Dumnezeu cel proslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui” (Palmul 88, 8), strigă cu bucurie Sfânta Biserică a lui Hristos prin Sfântul Psalmist, la sfânta pomenire a cetei dumnezeiești a Sfinților Patruzeci de Mucenici care în cetatea Sevastia au mărturisit.

Acești Sfinți patruzeci de bărbați au fost ca un singur suflet în trupuri diferite, „căci în apa iezerului au intrat cu îndrăzneală și, fiind strânși de ger, cântare au cântat Domnului: Au doară în râuri Te vei mânia spre noi, Doamne? Au doară în râuri Te vei mânia spre noi, Iubitorule de oameni? Ușurează greutatea și amărăciunea văzduhului, căci cu sângele nostru s-au roșit picioarele noastre și ne du pe noi, Dumnezeule, în veșnicele Tale lăcașuri ca să ne încălzească pe noi sânul Patriarhului Avraam”, cântă imnograful lor.

Sfinții Patruzeci de Mucenici într-un glas spuneau Domnului: „cu sângele nostru s-au roșit picioarele noastre”, ascultând mărturia nemincinoasă a Sfântului Ioan Teologul: „Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat” (1 Ioan 1, 7). În această credință în Hristos au văzut Sfinții Mucenici lumina cea adevărată, pacea lui Dumnezeu care covârșește orice minte (Filipeni 4, 7) și bucuria negrăită (1 Petru 1, 8), de aceea căutau cu râvnă curățirea păcatelor lor prin sângele muceniei celei pentru Hristos.

Pomenirea de astăzi a Sfinților Patruzeci de Mucenici și a Sfântului Teofil care a mărturisit împreună cu ei, al cărui cinstit nume îl poartă Smerenia noastră, constituie un fapt binecuvântat de Domnul. Și aceasta pentru că Mucenicii, care au făcut din pământ cer, s-au arătat luminători ai lumii, adică propovăduitori ai Patimii, ai Răstignirii și ai Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spunând, împreună cu dumnezeiescul Pavel: „întru nimic nu vom fi rușinați, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, așa și acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul nostru, fie prin viață, fie prin moarte” (Filipeni 1, 20).

Această trăsătură distinctivă o însemnează Marele Vasile spunând că Sfinții Patruzeci de Mucenici „de o singură suflare și cugetare a credinței fiind, au arătat deopotrivă aceeași tărie în chinuri statornicie pentru adevăr”.

Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, care s-a făcut martor al morții pe Cruce, al îngropării de trei zile și al Învierii lui Hristos, cinstind pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici purtători de chinuri și, în special, a Sfântului Teofil cel împreună cu ei, a săvârșit în Sfânta Biserică a Învierii „binecuvântarea de taină”, adică marea Taină a dumnezeieștii Euharistii, condusă de Smerenia noastră, înconjurat de cinstiții membrii ai Obștii noastre Aghiotafite, Arhieriei, Preoți și Ierodiaconi, rugându-se împreună cu noi credincioși creștini, slăvind astfel pe Cel Care îi slăvește pe Sfinții Lui.

În plus, am înălțat doxologie de mulțumire lui Dumnezeu cel în Treime cu ocazia aniversării onomasticii noastre care purtăm numele Mucenicului Teofil purtătorul de chinuri.

În timpul liturgic al Bisericii, pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici și, mai ales a Sfântului Teofil, nu se referă numai la Smerenia noastră, ci în primul rând, la rânduiala apostolică și patriarhală prin care se arată că Hristos „este mai înainte decât toate și toate prin El sunt așezate. El este

capul trupului, al Bisericii" (Coloseni 1, 17-18), „pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său" (Fapte 20, 28). Acestui sânge al lui Hristos s-au făcut părtași și Sfinții Patruzeci de Mucenici.

Sfinții Patruzeci de Mucenici cinstiți acum, în timpul încercării prin care trece întreaga omenire, a bolii molipsitoare corona, „ne vorbesc spre zidire, îndemn și mângâiere" (1 Corinteni 14, 3). Și aceasta pentru că, potrivit Marelui Vasile, „ei sunt buni păzitori ai întregului neam omenesc, împărtășind grijile noastre, lucrători prin rugăciune, mijlocitori puternici, luminători ai lumii, flori ale Bisericilor". Potrivite lor sunt cuvintele: Trecut-am prin foc și apă și ne-ai scos la odihnă" (Psalmul 65, 12).

Sfinții Mucenici ne grăiesc iar despre „unirea într-o suflare și într-un cuget a credinței", adică despre unirea Bisericilor Ortodoxe din orice loc. Sfântul Vasile spune: „Sfinții nu aveau aceeași patrie, ci fiecare venea din alt loc. După neamul omenesc erau diferiți, dar neamul duhovnicesc era unul pentru toți. Căci aveau același Tată, pe Dumnezeu, și erau toți frați, nu ca unii născuți din aceeași mamă și același tată, ci prin înfierea Duhului uniți între ei prin iubire". Cu alte cuvinte, potrivit lor este afirmația: „silindu-ne să păzim unitatea Duhului, întru legătura păcii" (Efeseni 4, 3).

La acest îndemn al mărturisirii unității, păcii și dragostei Evangheliei lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos suntem chemați și noi, iubiții mei frați, mai ales în această binecuvântată perioadă a Postului Mare, avându-i ajutători și împreună-nevoitori pe Sfinții Patruzeci de Mucenici, pe cel împreună cu ei Sfântul Teofil, căruia îi purtăm numele, și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioara Maria. Pe aceștia îi rugăm ca, în pace, smerenie și pocăință, să ne învrednicim a ajunge la purtătoarea de lumină Înviere a Dumnezeului și Mântuitorului sufletelor noastre.

În plus, cerem pentru toți cei care se roagă împreună cu noi

și care cinstesc acest praznic al Sfinților putere de sus, harul Sfântului Duh, harul Sfântului Mormânt cel Purtător de Viață, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu. De asemenea, aducem calde mulțumiri celor care ne-au adresat cuvântări: Preasfințitul Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele membrilor Sfântului Sinod și ai Obștii noastre Aghiotafite, Excelența sa, Consulul General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras, Preacuviosul Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, prin intermediul Părintelui Atanasie care a vorbit în limba greacă, Preasfințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriak, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Nazaret, Preasfințitul Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Ioppe, Preasfințitul Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității de curând constituite din Beersheba, Preacucernicul Părinte Farah Badur, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov Fratele Domnului, Arhimandritul Nifon care a vorbit în numele Comunității din Remli, Arhimandritul Filotei care a vorbit în numele Comunității din Akkri, Protopresviterul Issa Musleh reprezentant al comunității arabe și toți cei care au participat la această sărbătoare.

În sănătatea voastră a tuturor!”

Din partea Secretariatului General

STAREA A DOUA A ACATISTULUI BUNEIVESTIRI LA PATRIARHIE

Vineri în după-amiaza celei de-a doua săptămâni a Postului Mare, pe 13/26 martie 2021, după Vecernia pentru Ziua Numelui Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, la Biserica Sfântului Mormânt, s-a făcut a doua Stare a Acatistului.

Imnul Acatist a fost citit de ÎPS Părinte Arhiepiscop Teofan al Gerassei, Preafericitul participând la rugăciune. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon și de dl. Vasilios Gotsopoulos, la slujbă participând Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras, călugări și călugărițe ale Patriarhiei și membri ai comunității elene.

Din partea Secretariatului General

DOXOLOGIA PENTRU ANIVERSAREA NAȚIONALĂ A ZILEI DE 25 MARTIE 1821 LA PATRIARHIE

Joi, pe 12/25 martie 2021, Patriarhia a organizat o Doxologie la catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt pentru aniversarea a 200 de ani de la Revoluția din 25 martie 1821.

Doxologia a fost oferită ca mulțumire lui Dumnezeu pentru întărirea luptei poporului nostru pentru a fi eliberat din cei patru sute de ani de sclavie sub Imperiul Otoman.

După Doxologie, s-a făcut o rugăciune pentru odihna sufletelor celor care au luptat și și-au dat viața în această luptă sacră, căpetenii, generali, soldați simpli și mucenici naționali.

Doxologia a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe Arhiepiscopii Aghiotafiți, Ieromonahii și Ierodiaconii, la rugăciune participând călugări și laici, membri ai Bisericii și ai Comunității Grecești, împreună cu Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras și membrii Consulatului.

După Doxologie, în sala Patriarhiei, Preafericirea Sa a adresat această cuvântare:

„Trebuie să păziți credința voastră și să o întăriți, pentru că, atunci când am luat armele, am spus mai întâi „pentru Credință” și apoi „pentru Patrie!” (din discursul Mai-marelui Moriei Theodoros Kolokotronis la Pnyka, 13 noiembrie 1838).

Excelența voastră, domnule Consul General al Greciei Evangelos Vlioras,

Cinstiți Părinți și Frați,

Iubiți frați în Hristos,

Aniversarea de astăzi a zilei de 25 martie 1821 are o deosebită însemnătate, pentru că în anul în curs, 2021, se împlinesc două sute de ani de la evenimentul cel mai important din istoria modernă a Greciei, adică începutul Revoluției grecești din 1821.

Revoluția din 1821 constituie, fără îndoială, un punct luminos nu numai pentru istoria greacă, ci și pentru cea universală. Și aceasta pentru că, după cum spune Theodoros Kolokotronis, „Când am hotărât să facem Revoluția, nu am socotit câți suntem, nici câte care de luptă avem, ci a coborât asupra

noastră a tuturor, ca o ploaie, dorința de libertate. Și clerul, și conducătorii noștri, toți ne-am înțeles cu privire la acest scop și am făcut Revoluția”.

„Dorința de libertate”, adică principiul libertății cel sădit în inimile și cugetele grecilor nu este altul decât principiul libertății în Hristos. „Stați tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Galateni 5, 1), spune dumnezeiescul Pavel. Era cu neputință ca acest principiu al libertății în Hristos să rămână în stăpânirea întunericului (Cf. Coloseni 1, 13), sub robia și tirania otomanilor.

Spunem aceasta pentru că înlăturarea jugului otoman de către luptătorii de la 1821 nu a fost un simplu act de eroism și sacrificiu de sine ci, mai ales, o imitare a mărturisitorilor dragostei lui Hristos. „Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă” (Psalmul 65, 12), spune Psalmistul.

Răscularea luptătorilor eleni a fost cauzată de imbolduri firești, adică spontane și curate, iar nu exogene, adică de clasă și politice. Aceasta o arată și deviza națională a marelui Moriei Theodoros Kolokotronis: „Acum se dă lupta pentru credința lui Hristos cea sfântă și pentru libertatea patriei”, precum și marea contribuție a Bisericii prin clerul ei în toate treptele lui. Egumeni și simpli monahi ai multor Mănăstiri s-au făcut pildă de ardere de tot. Ei s-au jertfit, udând cu sfântul lor sânge pomul libertății. „Libertatea și Elenismul sunt frați gemeni” spune poetul Giannis Ritsos.

Revoluția de la 1821 a dat la iveală personalitatea grecilor, marcată de valorile etice și spirituale ale cugetului elen-creștin care, după ce, vreme de patru veacuri, a îndurat insulta robiei, a condus în cele din urmă la goarna de eliberare a lui Riga Fereos: „libertate sau moarte”. Biserica, fiind întruparea cugetului eleno-creștin, a constituit „centrul și rezultanta vieții naționale, nu ca o autoritate

asupra poporului și ca o organizație ci ca o suflare și putere interioară care a dat viață trupului național, unind membrele lui prin credința comună și fortificându-i puterea”, după cum afirma cel întru fericită pomenire Mitropolitul Kozanei Dionisie, referindu-se la contribuția Bisericii la Revoluția din 1821.

Aniversarea din acest an a împlinirii a două sute de ani de la Renașterea Națională din 1821 nu trebuie privită doar ca o simplă amintire a unui eveniment istoric însemnat ci, mai degrabă, ca un izvor nesecat de putere dătătoare de lumină care strălucește sufletul și mintea tuturor celor ce doresc să cunoască adevărul sau, potrivit Sfântului Apostol Pavel, „pentru toți cei care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus” (2 Timotei 3, 12).

Cinstita noastră Obște Aghiotafită și Noi, ascultând cuvintele Apostolului Pavel: „ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim, ca niște pedepsiți, dar nu uciși, ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne” (2 Corinteni 6, 9-10) și „știind în ce timp ne găsim, căci este chiar ceasul să vă treziți din somn” (Romani 13, 11), am coborât în Sfânta Biserică a Învierii unde, după datorie, am înălțat laudă de mulțumire și doxologie lui Dumnezeu cel în Treime la pomenirea Renașterii bine-credinciosului neam al Elenilor și a poporului nostru. De asemenea, am adus rugăciuni pentru veșnica odihnă în Împărăția celor vii a sufletelor celor care pentru credință și patrie au luptat eroic și au căzut în lupta sfântă a bine-credinciosului neam al Elenilor Ortodocși mucenicește săvârșindu-se.

Pentru toate acestea îngăduiți-ne să ridicăm paharul și așa, cum se cuvine, să exclamăm:

Trăiască 25 Martie 1821!

Trăiască neamul bine-credincios și împărătesc al Elenilor Ortodocși!

Trăiască Grecia!

Trăiască Obștea noastră Aghiotafită!”

Consulul General a ținut de asemenea un discurs, redat mai jos în limba română:

„Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiți Arhiepiscopi,

Cuvioși Părinți,

Dragi colegi,

Dragi studenți,

Doamnelor și domnilor

Astăzi se împlinesc 200 de ani de la momentul istoric al națiunii noastre, proclamarea Revoluției din '21, care a avut ca ocazie fericită înființarea statului grec modern și renașterea democrației în locul ei de origine.

În fiecare perioadă istorică, există un pol, un eveniment istoric care o marchează și devine un punct de referință pentru noi toți mai târziu. 25 martie 1821 este această piatră de hotar în istoria elenismului, a Balcanilor, a Europei, deoarece grecii au luat decizia eroică de a se ridica, singuri împotriva multora, împotriva tiraniei otomane și de a revendica Libertatea cu sângele lor.

Prin urmare, este o onoare specială pentru Consulul General al patriei să se adreseze Venerabilei Frății Aghiotafite și Elenismului Țării Sfinte, cu ocazia celor două sute de ani de la Revoluția din 1821, o luptă pentru altare și vetre, un punct de referință și un simbol pentru națiunea greacă.

Era primăvară chiar acum două secole când elenismul a preluat armele sfinte pentru a-și revendica libertatea. Această măreție de neegalat a idealului grecilor i-a cuprins în ansamblu pe luptătorii obișnuiți și pe marinari, Sfântul Cler,

negustorii și cărturarii. „Cu toții avem această patrie împreună, atât cei înțelepți, cât și cei neștiutori, cei bogați și cei săraci, politicienii și militarii și cei mai neînsemnați oameni”, a scris vocea conștiinței noastre colective, generalul Makrygiannis.

Semințele Revoluției au prins rădăcini mai întâi în zone îndepărtate de Grecia actuală, în Rusia și în Balcani, unde erau activi grecii liberi. Cursul, însă, nu a fost ușor. Martiriul lui Rigas și al colaboratorilor săi din toate părțile Hellenismului: Ioannis Karatzas (31 de ani, cărturar din Nicosia), Efstatios Argentis (31 de ani, negustor din Chios), Dimitrios Nikolidis (32 de ani, medic din Ioannina)), Antonios Koronios (27 de ani, negustor din Chios), Theocharis Georgios Tourountzias (22 de ani, negustor din Siatista), Ioannis Emmanouil (24 de ani, student la medicină din Kastoria) și Panagiotis Emmanouil (22 de ani, fratele lui Ioannis), în Turnul Neboisa, o fortăreață de pe malul râului din Belgrad, [martiriul lor] a inspirat fondarea Societății Prietenilor din Odessa, care a răspândit semințele Revoluției.

Viziunea și așteptările pionierilor Revoluției, eroii cunoscuți și necunoscuți care și-au sacrificat viața în condiții inimaginabile pentru noi astăzi, au inspirat elenismul aservit și toți iubitorii de libertate din întreaga lume, creând mișcarea filelenică care a șocat Europa și America. Merită menționat cazul primei țări care a recunoscut oficial Revoluția noastră – Haiti – , trimițând 100 de voluntari și un transport de 25 de tone de cafea lui Adamantios Korais, pentru a fi vândută la Paris, profitul urmând a fi folosit pentru a cumpăra arme pentru Revoluție.

Există nenumărate exemple de eroism și sacrificiu mai presus de datorie în timpul Revoluției noastre naționale.

Să ne gândim la lupta celor din Garda sfântă din bătălia de la Drăgășani, unul dintre cele mai emoționante momente din istoria Greciei, în februarie 1821, când soldații s-au

jertfit, credincioși jurământului lor. Un exponat valoros din Muzeul de Istorie din Atena este uniforma neagră a unui soldat din Garda sfântă de la Drăgășani pe care a rămas imprimat sângele cu care luptătorul a altoit arborele libertății noastre.

Deci, repetăm pe bună dreptate pentru ei versurile marelui nostru poet Andreas Kalvos:

„Să nu plouă niciodată norul

Și vântul greu,

Să nu împrăștie

Pământul binecuvântat

Care te acoperă”

Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiți Arhiepiscopi

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și Domnilor,

Anul 2021 ne reînvie speranțele pentru descompunerea bolii infecțioase actuale. În același timp, pentru noi, grecii de pretutindeni, este încărcat cu un simbolism istoric suplimentar puternic.

Aniversarea a 200 de ani de la renașterea noastră națională ne invită să reflectăm la succesele și provocările vieții noastre naționale și să ne înarmăm cu curaj și perseverență pentru a răspunde provocărilor moderne bazate pe moștenirea care ne-a fost lăsată moștenire de lupta protagoniștilor eroici ai libertății noastre.

Aniversările noastre naționale nu sunt doar o ocazie de a sărbători trecutul, ci sunt puncte cheie care ne readuc în minte evenimentele care au forjat și modelat memoria istorică colectivă a grecilor de pretutindeni. Viziunea și valorile care ne-au inspirat luptătorii pentru libertate nu pot decât să ne inspire și să ne ghideze acțiunea astăzi. Viziune și valori care dobândesc un sentiment suplimentar de veșnicie pentru elenism, care este chemat astăzi, ca și atunci, să-și apere demnitatea națională și supraviețuirea.

Căci Țara Sfântă, Patriarhia Ierusalimului, ca parte integrantă a credinței noastre ortodoxe și a elenismului, a fost și rămâne un punct de referință, păzitor al valorilor morale și spirituale ale mucenicilor greci ortodocși din Țara Sfântă ca sursă de viață și speranță.

Aniversarea de astăzi subliniază disponibilitatea neclintită a grecilor de pretutindeni de a ne susține libertatea, independența și mândria națională, știind foarte bine că prețul libertății este întotdeauna ridicat și că țara noastră este binecuvântată pentru că există întotdeauna cei care vor plăti de bunăvoie acest preț.

Cu aceste gânduri, vă invit pe toți să strigăm:

Trăiască 25 martie 1821!

Trăiască Grecia!”

DUMINICA ORTODOXIEI LA PATRIARHIE

Duminica din data de 7/20 martie 2021 a fost prăznuită de

Patriarhie ca Duminica Ortodoxiei, biruința Înălțării Sfintelor Icoane, după cum rânduiește Triodul Bisericii, potrivit celui de al șaptelea Sinod Ecumenic (787 d.Hr.) din timpul Împărătesei Teodora și a fiului ei, Mihail, și a Patriarhului Metodie al Constantinopolului.

1. Vecernia

Acest praznic s-a sărbătorit ca „Parrisia”, potrivit tipicului Patriarhiei și a rânduiei *status quo*-ului în Sfânta Biserică a Învierii. Seara s-a săvârșit Vecernia Mare în cadrul căreia s-a citit Ceasul al nouălea în Biserica Sfinților Constantin și Elena și a avut loc întâmpinarea cu tămâiere în fața Pietrei Ungerii, închinarea la Sfântul Mormânt și la Golgota de către Arhierei și Părinții membri ai Sfântului Sinod. S-a bătut toaca și s-a tămâiat la Sfintele Altare, a avut loc Vohodul Mare și Litia, conduse de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Arhierei, Ieromonahi Aghiotafiți și diaconi. Au cântat Ierodiaconul Simeon în strana dreaptă și domnul Vasilios Gotsopulos în strana stângă. Au luat parte Consulul General al Greciei la Ierusalim și doar câteva monahii, datorită pandemiei de covid 19.

1. Ziua praznicului

În Duminica Ortodoxiei s-a săvârșit Sfânta Liturghie în Biserica Învierii, condusă de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Preasfințiții Arhierei: Mitropolitul Isihie al Capitoliadei, Arhiepiscopii Teofan al Gherasei, Aristarh al Constantinei, Teodosie al Sevastiei, Dimitrie al Lidei, Filumen al Pellei și Înaltpreasfințitul Mitropolit Ioachim al Elenupolei, Ieromonahi și diaconi Aghiotafiți, în frunte cu Arhimandritul Nectarie, Gheron al Kamarasei. Au cântat

Ierodiaconul Simeon în strana dreaptă și domnul Vasilios Goțopulos în strana stângă. Au luat parte Consulul General al Greciei la Ierusalim și câțiva monahi și credincioși.

Sfânta Liturghie a fost urmată de procesiunea cu Sfintele Icoane. S-au înconjurat de trei ori Sfântul Mormânt și fiecare dintre Sfintele Altare, s-a citit Sinodicon-ul Ortodoxiei în greacă și arabă în fața Sfântului Mormânt spre veșnica pomenire a celor ce se închină sfintelor icoane și anatema celor care se leapădă de ele.

În sunetul clopotelor, au urcat la Patriarhie, unde Preafericitul a adresat acest cuvânt:

„Prăznuia, sărbătorea poporul Domnului cel cu numele lui Hristos, văzând Biserica iarăși strălucind de frumusețea dumnezeiescului chip, pe care Dumnezeu ca om l-a purtat ca să ne mântuiască pe noi”, cântă Sfântul Teodor Studitul.

Sfânta Biserică Ortodoxă prăznuiește și sărbătorește astăzi Înălțarea sfintelor și cinstitelor Icoane, care s-a petrecut în timpul Împăraților de veșnică-pomenire ai Constantinopolului Mihail și maica sa Teodora și în vremea Sfântului Patriarh Metodie Mărturisitorul.

Acest eveniment al Înălțării Sfintelor Icoane constituie un moment istoric din viața Bisericii. Și aceasta pentru că după trecerea a mai bine de trei veacuri de la formularea învățăturii dogmatice despre taina dumnezeieștii Iconomii, adică unirea într-un Ipostas a firii dumnezeiești și omenești în Domnul nostru Iisus Hristos, a răsărit iar neghina nestorianismului și a ramurilor lui: monofizismul și monotelismul.

În icoane este reprezentată întruparea lui Dumnezeu Cuvântul Hristos, după cum limpede spune imnograful, Sfântul Teodor Studitul: „Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine,

Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se, și chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta și cu cuvântul”.

Înălțarea icoanelor constituie mărturisirea mântuirii noastre în Hristos și prin Hristos. Înălțarea sau, mai bine zis, închinarea Sfintelor Icoane nu se referă la partea lor materială, ci la persoana închipuită sau la evenimentul din Sfânta Scriptură: „Nu materiei aducem închinarea, căci cinstirea icoanei se transmite prototipului (persoanei reprezentate)”, învață Sfântul Ioan Damaschin, invocându-i pe marii Părinți ai Bisericii predecesori lui, precum Marele Vasile.

Cu alte cuvinte, cinstea pe care o aducem icoanelor se adresează prototipului. Acest adevăr l-au propovăduit Sfinții Părinți purtători de Dumnezeu la Sinodul al șaptelea de la Niceea când au afirmat că, sărutând icoana și închinându-ne ei cu cinstire, ne împărtășim de sfințenie. „Cei care aducem lui Dumnezeu Unul închinarea noastră în Duh și adevăr, toate cele închinare și afierosite Lui, fie dumnezeiască reprezentare a Cinstitei Cruci, fie Sfântă Evanghelie, fie cinstite icoane, fie sfinte vase, le sărutăm și ne închinăm lor, ca unii care nădăjduim ca, prin ele, să ne împărtășim de sfințenie”.

„Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să i se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4, 24), spune Domnul. Ne închinăm și cinstim toate creațiile prin care Dumnezeu a lucrat mântuirea noastră, așa cum sunt, de pildă, Ieslea, Peștera, locul Răstignirii, al Îngropării de trei zile și al Învierii, precum și orice lucru afierosit lui Dumnezeu. „Nu pentru firea lor, ci pentru că sunt vase ale lucrării dumnezeiești... și îngeri și oameni și orice materie care se împărtășește de lucrarea dumnezeiască și slujește mântuirii mele o cinstesc și mă închin ei pentru lucrarea dumnezeiască”, învață lămurit Sfântul Ioan Damaschin.

Prin dumnezeiescul Har, și noi, împreună cu cinstiții membrii ai Obștii Aghiotafite, Arhierei, Preoți, Ieromonahi, am săvârșit marea Taină a Dumnezeieștii Euharistii și am săvârșit procesiunea cu Sfintele Icoane și cu Cinstita Cruce în Sfânta Biserică a Învierii exprimând astfel slava mântuitoare a curatei credințe Ortodoxe. În plus, ne-am rugat înaintea Sfântului Mormânt cel dătător de viață pentru unirea Bisericilor Ortodoxe și pentru izbăvirea umanității de boala molipsitoare cauzată de covid-19.

Urăm ani mulți și Paște binecuvântat. Amin.

Din partea Saceretariatului General

STAREA ÎNTÂI A ACATISTULUI BUNEIVESTIRI LA PATRIARHIE

Vineri seara în prima săptămână a Postului Mare, pe 6/19 martie 2021, Slujba Acatistului Preasfintei noastre de Dumnezeu și Fecioarei Maria a avut loc la Biserica Sfântului Mormânt.

Aceasta a inclus Pavecernița Mică și apoi Canonul Acatistului a fost citit de Ierodiaconul Simeon în dreapta și de Domnul Vasilios Gotsopoulos în stânga. Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a citit starea întâi a Imului Acatist și la sfârșitul Slujbei s-a adresat credincioșilor după cum urmează:

„Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pânțe pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani cel Ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine”. (Spus mai

simpliciter, întreaga creație a rămas în extaz datorită slavei tale dumnezeiești. Căci Tu, Fecioară, care nu ai avut experiența căsătoriei, l-ai conceput pe Dumnezeu în pântecul Tău, Cel Ce stăpânește toate, și L-ai purtat pe Fiul Cel fără de veac, care dă mântuirea ca dar celor care Te laudă pe Tine). Acestea sunt cuvintele imnografului Maicii Domnului, Sfântul Ioan Damaschin.

Iubiți frați în Hristos,

Cuvioși creștini

Părinții Bisericii purtători de Dumnezeu au stabilit ca în fiecare săptămână din Postul Mare să strigăm acel „Bucură-te” al Arhanghelului Gavriil, și anume Salutările adresate Născătoarei de Dumnezeu și Maicii Domnului Cuvântul, Preabinecuvântate și Pururea Fecioara Maria.

În Născătoarea de Dumnezeu, Maria din Nazaret, lăudăm, binecuvântăm și slăvim mesajul tainei de dincolo de cuvinte a purtării de grijă a lui Dumnezeu, și anume întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, a Domnului nostru Iisus Hristos. Această taină a „împăcării oamenilor cu Dumnezeu” (Romani 5:10), așa cum spune Sfântul Andrei Criteanul, este ceea ce sărbătorim, unirea lui Dumnezeu cu omul, îndumnezeirea firii umane pe care El a luat-o asupra Sa, înălțarea în ceruri ”.

Iată de ce imnograful, prin gura arhanghelului Gabriel, exclamă către Născătoarea de Dumnezeu: „Bucură-te, cea prin care răsare bucuria; bucură-te cea prin care piere blestemul; bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut; bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei ”(Începutul Acatistului). Și din nou, iată de ce „spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, curată Fecioară ”.

Preasfânta și Pururea Fecioara Maria este Aceea Care, prin ascultarea Sa de Voia lui Dumnezeu, „iată roaba Domnului, fie mie după Cuvântul Tău” (Luca 1:38), l-a eliberat pe Adam cel căzut din blestem, și pe Eva din lacrimile ei.

Cu alte cuvinte, blestemul și consecința căderii și neascultării lui Adam au introdus omenirea în moartea păcatului, așa cum spune Sfântul Pavel: „ De aceea, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa și moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el” (Romani 5:12). „Prin căderea [lui Adam]”, spune Sfântul Gură de Aur, „chiar și cei care nu au mâncat din lemnul [vieții] au devenit muritori, la fel ca el”.

Născătoarea de Dumnezeu și Fecioara Maria, prin nașterea lui Dumnezeu Cuvântul, a Domnului nostru Iisus Hristos din trupul Său curat, a devenit Maica Vieții, iar Hristos este Viața. „ Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (Ioan 11: 25-26) spune Domnul. Iată deci de ce imnograful exclamă „că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pânțec pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani cel Ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine”.

Deoarece Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel fără de ani, a primit firea noastră omenească de la Fecioara Maria și a remodelat-o în Sine, Hristos dă mântuirea ca dar tuturor celor care o laudă cu cinste pe Maica Sa, Născătoarea de Dumnezeu. „ Pânțecul tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu cu chipul ca și noi; deci, ca pe un Ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm” spune Sfântul Andrei Criteanul în imnul său.

Într-adevăr, dragii mei frați, întreaga creație, natura logică și illogică sunt extrem de uimite în fața măreției și tainei de neînțeles a Fecioarei Maria. De aceea, imnograful strigă cu voce tare: „Bucură-te, tăinuitorul sfatului celui nespus; bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere”.

Cu alte cuvinte, Maica Domnului a devenit un comunicant al „sfatului celui nespus al lui Dumnezeu” pe de o parte și un prototip de ascultare în credință pe de altă parte. „Credința

are nevoie doar de ascultare, iar nu de iscodire. Și, când Dumnezeu poruncește, trebuie să ne supunem, nu să cercetăm”, spune Sfântul Ioan Damaschin.

De asemenea, suntem chemați la aceasta, la ascultarea credinței noastre ortodoxe și la participarea noastră la Sfintele Paști prin post și pocăință. Împreună cu imnograful, să o rugăm pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Maică a Domnului și să spunem: „Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi-zidită și podoaba mea și acum zac gol și mă rușinez... Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotirea celor ce te laudă pe tine, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului și, ca o Stăpână curată, mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc”. Amin! Să aveți o perioadă binecuvântată a Postului Mare”.

La slujbă au participat Consulul General al Greciei în Ierusalim, Domnul Evangelos Vlioras, personal al Consulatului și familia sa.

Din partea Secretariatului General

PRIMA LITURGHIE A DARURILOR ÎNAINTE SFINȚITE LA PATRIARHIE

Miercuri în prima săptămână din Postul Mare, pe 4/17 martie 2021, prima Liturghie a darurilor înainte-sfințite a fost săvârșită la Biserica Mănăstirii Sfinților Constantin și Elena, în prezența Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, cu participarea la rugăciune a părinților aghiotafiti, a arhiepiscopilor, preoților,

diaconilor și călugărilor.

Sfânta Liturghie a darurilor înainte-sfințite a fost sărbătorită, de asemenea, pe Înfricoșătoarea Golgota, de către Părintele Schevofilax, Înalt Preasfințitul Arhiepiscop Isidor al Hierapouleii. Răspunsurile la strană au fost date de Părinții Bisericii Sfântului Mormânt, în prezența câtorva credincioși, din cauza restricțiilor impuse de pandemia de covid-19.

Din partea Secretariatului General

PREAFERICITUL PATRIARH TEOFIL AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE LA MĂNĂSTIREA SFÂNTULUI ONUFRIE

Duminică, 22 februarie / 7 martie 2021, în ziua lăsatului secului de carne, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a slujit Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică a Mănăstirii Sfântul Onufrie.

Sfânta Liturghie a fost sărbătorită în Duminica pomenirii Judecății de Apoi a lui Dumnezeu, după pilda din Evanghelie a celei de-a doua veniri a Domnului nostru Iisus Hristos.

Sfânta Mănăstire a Sfântului Onufrie se află vizavi de scaldătoarea Siluanului, pe țarina olarului, care a fost cumpărată de evrei cu cei treizeci de arginți pe care Iuda i-a înapoiat, când s-a pocăit de trădarea sa; acest câmp a fost

cumpărat pentru înmormântarea străinilor.

Împreună-liturghisitori cu Preafericirea Sa au fost ÎPS Mitropoliți Chiriac al Nazaretului și Ioachim al Helenoupolei, Arhimandriții aghiotafiți Nectarie și Mate și Arhidiaconul Marcu.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a rostit următoarea predică :

„Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.”

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini,

Pericopa evanghelică a acestei Duminicii a Lăsatului sec de carne se referă la A Doua Venire a Domnului și la Judecata și răsplătirea finală. „Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alți precum desparte păstorul oile de capre și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga” (Matei 25, 31-33), spune Domnul.

Interpretând aceste cuvinte ale Domnului, Eftimie Zigavinos spune: „Așadar, Domnul vorbește și despre cele privitoare la a Doua Sa Venire spre înfricoșarea și îndreptarea celor care ascultă”. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Acum nu sunt despărțiți, ci sunt toți laolaltă. Iar atunci se va face despărțirea cu multă grijă”. Iar Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Prin oi se înțelege adunarea celor bine-credincioși, care poartă rodul dreptății, așa cum oaia poartă lâna sa”.

Apostolul Petru, referindu-se la a Doua Venire a lui Iisus Hristos și la sfârșitul lumii, spune: „Iar ziua Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuet mare, stihiiile, arzând, se vor desface și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui. Deci, dacă toate acestea se vor desființa cât de mult vi se cuvine vouă să umblați întru viață sfântă și întru cucernicie, așteptând și grăbind venirea zilei Domnului din pricina căreia cerurile, luând foc, se vor nimici, iar stihiiile, aprinse, se vor topi. Dar noi așteptăm, potrivit făgăduințelor lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea” (2 Petru, 10-13).

La îndemnul Corifeului Apostolilor, Petru, suntem chemați să ne păzim nepătați de cele ale lumi în toate împrejurările și să ne străduim spre dobândirea cucerniciei și a tuturor virtuților. „Vi se cuvine să umblați întru viață sfântă și în cucernicie” (2 Petru 3, 11). Și iarăși Petru ne dă un nou îndemn, zicând: „Iubiților, așteptând acestea, sârguiți-vă să fiți aflați de El în pace, fără prihană și fără vină” (2 Petru 3, 14).

În aceste cuvinte părintești ale Sfântului Petru se distinge, pe de o parte, dreptatea Fiului lui Dumnezeu și, pe de altă parte, judecata Lui, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan: „Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine. Și I-a dat putere să facă judecată pentru că este Fiul Omului (Ioan 5, 26-27). De asemenea, Iisus spune: „Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud judec, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis” (Ioan 5, 30).

Cu adevărat, judecata Domnului nostru Iisus Hristos este dreaptă pentru că izvorăște din dreptatea Lui, adică din sfințenia Lui, după cum mărturisește Apostolul Petru celor de un neam cu el: „Dar voi v-ați lepădat de Cel sfânt și drept” (Fapte 3, 14). Cu alte cuvinte, cei care se leapădă de Hristos și nu primesc adevărul Lui mântuitor vor fi osândiți, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Ca să fie osândiți toți

cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea" (2 Tesaloniceni 2, 12) și „Orice nedreptate este păcat" (1 Ioan 5, 17).

Pe lângă aceasta, cei care cred în adevăr, adică în Soarele Dreptății, Hristos, trebuie „să facă temeinică chemarea și alegerea lor" (2 Petru 1, 10). Și aceasta pentru că, după cum spune Sfântul Iacov Fratele Domnului: „Ce folos, frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mântuiască?" (Iacov 2, 14).

Credința în Dumnezeu cel viu, iubiți mei frați, nu poate să fie temeinică fără dumnezeiasca dreptate, adică judecata finală a faptelor oamenilor, după cum a spus Însuși Iisus Hristos: „Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut" (Matei 25, 37-40).

Frații cei mici ai lui Hristos nu sunt alții decât Însuși Hristos Care a purtat trupul nostru omenesc și a răbdat moarte pe Cruce pentru mântuirea noastră. Iar noi, „câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat ... iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El" (Romani 6, 3; 6, 8). Spune dumnezeiescul Pavel. „Și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați" (1 Ioan 3, 16), îndeamnă Sfântul Ioan Evanghelistul.

Aceasta înseamnă că pe adevărații creștini îi arată manifestările sincere ale afecțiunii și compătimirii prin fapte, osteneți, jertfe și dragoste dezinteresată. În același timp, frații mei, după cum propovăduiește Sfântul Grigorie Teologul: „La Hristos să venim, pe Hristos să-L slujim, pe Hristos să-L hrănim, pe Hristos să-L îmbrăcăm, cu Hristos împreună să fim, pe Hristos să-L cinstim... Dar, de vreme ce

Stăpânul a toate milă vrea, iar nu jertfă, iar milostivirea este mai presus de mii de jertfe de miei grași, aceasta să I-o aducem prin mijlocirea celor săraci și a celor care zac bolnavi pentru ca, atunci când vom pleca de aici, să ne primească în lăcașurile veșnice Hristos Domnul nostru Căruia fie slava în veci”.

Și, împreună cu imnograful să spunem: „La ceasul cercetării și a venirii celei înfricoșate a Stăpânului celui iubitor de oameni gândind, cu totul mă cutremur și, întristându-mă, strig către Tine, preadrepte Judecătorul meu și Unule mult-îndurate: primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu. Amin.”

După Sfânta Liturghie, preacuvioasa monahie Paisia care are în grijă Mănăstirea, a oferit o tratație Preafericitului și Sinodiei sale.

Din partea Secretariatului General

POMENIREA PĂRINȚILOR AGHIOTAFIȚI ÎN SÂMBĂȚA

MORȚILOR

Vineri seara, pe 20 februarie / 5 martie 2021, după slujba Vecerniei care a avut loc în Biserica mănăstirii Sf. Constantin și Elena, după rânduială, înainte de a începe Triodul, s-a făcut pomenirea Părinților Aghiotafiți, a Patriarhilor Ierusalimului, a arhiereilor, ieromonahilor și monahilor. Slujba a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, la ea participând ieromonahi, diaconi și călugări. Veșnica lor pomenire.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI IERARH ȘI MUCENIC HARALAMBIE LA PATRIARHIE

Marți, 10/23 februarie 2021, Patriarhia a sărbătorit praznicul Sfântului Mucenic Haralambie, făcătorul de minuni, la Sfânta Mănăstire care îi poartă numele, care se află la intersecția dintre Via Dolorosa și Biserica Sfântului Mormânt, la ruinele Porții prin care Domnul a mers spre Golgota purtându-și crucea.

La această sărbătoare, Biserica pomenește faptul că Sfântul Haralambie a fost preot slujitor în Magnesia din Tesalia, l-a mărturisit pe Hristos și a suferit moarte de martir în timpul domniei lui Severus și a Suveranului Magnesiei Lucian în anul 198. A primit de la Dumnezeu darul vindecării de boli și de holeră, și prin rugăciunile sale, să ne vindece Dumnezeu de pandemia de covid-19.

În această mănăstire, Vecernia și Dumnezeiasca Liturghie au fost oficiate de Înaltpreasfințitul Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, avându-i drept împreună-slujitori pe Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, Arhimandritul Macarie, Preoții Haralambie Farah și Nectarie și Ierodiaconul Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de Arhimandritul Evsevie, de dl Vasilios Gotsopoulos și de elevii școlii patriarhale, la slujbă participând Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras, călugărițe și credincioși din Ierusalim.

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a venit pentru a se închina, însoțit de Părinți Aghiotafiți.

Preafericirea Sa, soborul arhieresc și cei prezenți au primit o agapă din partea bunului administrator al mănăstirii, arhimandritul Kallistos.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI SIMEON PRIMITORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE

Marți, 3/16 februarie 2021, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Sfântului Simeon Primitorul de Dumnezeu.

La această sărbătoare, Biserica și mai ales Biserica Ierusalimului pomenește cooperarea Sfântului Simeon la misiunea Providenței lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră. Sfântul Simeon a fost un om drept și sfânt, care a trăit la

trecerea dintre Vechiul spre Noul Testament, și a fost informat de Duhul Sfânt că „nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului” (Luca 2:26).

Această profeție a Duhului Sfânt s-a împlinit atunci când părinții Domnului L-au adus pentru sfințire când avea patruzeci de zile, la Templul lui Solomon. Atunci Simeon s-a bucurat recunoscând în pruncul din brațele sale „mântuirea” Domnului și a strigat: „Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2: 29-32).

Această sărbătoare a fost prăznuită la Sfânta Mănăstire Sfântul Simeon de către Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi: Aristarh al Constantinei, Teodosie al Sevastiei și Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, reprezentantul Patriarhiei Moscovei, Arhimandritul Alexandru, Egumen al MISSIEI, arhidiaconul Marcu, ierodiaconii Simeon, Evloghie, Marcellus și alți părinți.

Răspunsurile la strănă au fost date de dl Vasilios Gotsopoulos și de elevii școlii patriarhale, la slujbă participând Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl. Evangelos Vlioras și câțiva credincioși.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a rostit următoarea predică:

“Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa. Pomenit-a mila Sa lui Iacob și adevărul Său casei lui Israel: Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru” (Psalm 97: 3-5), spune psalmistul.

Cuvioși creștini,

Sfânta Biserică a lui Hristos, ascultând cuvintele lui David: „Strigați lui Dumnezeu tot pământul; cântați și vă bucurați și cântați; Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și în sunet de psaltire” (Psalmul 97: 6-7), ne-a adunat pe toți în acest Loc Sfânt unde se păstrează mormântul Sfântului Simeon Primitorul de Dumnezeu, pentru a sărbători atât pomenirea sa, cât și contribuția la evenimentul istoric al întâlnirii cu noul prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, în Sfântul Altar al lui Dumnezeu, în Templul lui Solomon.

„Strigat-a Ție Bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit oamenilor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeu meu” și, mai simplu: „Doamne, când Bătrânul Simeon L-a văzut cu ochii lui pe Mântuitorul Care a venit pentru toate popoarele a strigat cu glas mare: Hristoase, Tu ești Dumnezeu meu Care Te-ai născut din Dumnezeu Tatăl”, spune Imnograful, Sfântul Cosma, după mărturia Sfântului Evanghelist Luca: „Și din îndemnul Duhului a venit la templu; și când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, El L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, Că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel”(Luca 2: 27-32).

Conform interpretării Părinților Bisericii inspirați, „mântuirea lui Dumnezeu” pe care o priveau ochii vârstnicului Simeon nu este alta decât Hristos. „Mântuirea a numit-o întruparea Celui Unu Născut”, spune Sfântul Teofilact; „Născut pentru mântuirea oamenilor”, adaugă Zigavinos. „Se obișnuiește ca în Biblie Hristosul lui Dumnezeu să fie numit mântuire”, notează Sfântul Vasile cel Mare. Și a fi mântuire înseamnă prezența Sa întrupată, conform Sfântului Atanasie. „El pregătise [mântuirea] lui Hristos de la începutul lumii și ni s-a descoperit în veacurile din urmă”, comentează Sfântul Chiril al Alexandriei și îl citează pe apostolul Petru: „... ați

fost răscumpărați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți ... cu scumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit, Care a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii, dar Care S-a arătat, în anii cei mai de pe urmă, pentru voi” (1 Petru 1: 18-20).

Se arată clar că „mântuirea lui Dumnezeu” este Cuvântul lui Dumnezeu „Care pentru mântuirea noastră, în zilele din urmă, a locuit în pântecul Sfintei Fecioare și prin ea S-a născut în trup fără nicio stricare” după Sfântul Ioan Damaschin.

Dreptul Simeon nu numai că a mărturisit că pruncul din brațele sale este Hristos, Mântuitorul lumii, ci a devenit și un văzător al luminii inabordabile și necreate, al divinității lui Hristos, așa cum ne învață Sfântul Vasile cel Mare: „Ana a vestit, Simeon a ținut în brațe un prunc mic, pe marele Dumnezeu, cinstindu-L; nu au disprețuit viziunea, ci au proslăvit măreția dumnezeirii Sale. Căci Puterea Divină era vizibilă ca lumina prin firele de sticlă prin corpul uman, strălucind prin cei care aveau ochii inimii curați”.

Este de remarcat faptul că, într-adevăr, i s-a spus lui Simeon că „nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului” (Luca 2:26). Dar Sfântul Simeon nu a încetat să păstreze ochii inimii sale curați. „Fericiți cei curați cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5: 8) spune Domnul. „Lumina celor drepți luminează, pe când sfeșnicul celor fără de lege se stinge” (Proverbe 13: 9), înțeleptul Solomon spune.

Bătrânul Simeon se distinge printre marile personalități și profeți ai Vechiului Testament, deoarece a fost considerat vrednic de a se închina „marelui Dumnezeu ca prunc”, și anume Hristos, în timp ce ceilalți profeți l-au proorocit pe Dumnezeu Cuvântul, Hristos, Care Se va întrupa prin Fecioara. Iar moaștele nestricăcioase, păstrate, ale Sfântului Simeon, sunt o mare mărturie a Harului și slavei pe care le-a primit de la Dumnezeu, așa cum spune psalmistul: „ Lumină a răsărit

dreptului și celor dreți cu inima, veselie" (Psalmul 96:12). „Lumina noetică și divină strălucește în mintea și inima tuturor celor care sunt curați și dreți”, spune Sfântul Chiril al Alexandriei.

Iar lumina dumnezeiască răsărind în cei dreți nu este alta decât puterea iluminatoare a Duhului Sfânt, prin care Simeon, primitorul de Dumnezeu, i-a proorocit Mariei: „Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri; și prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi”(Luca 2: 34-35).

Interpretând aceste cuvinte, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Emanuel este pus de Dumnezeu Tatăl ca piatră de temelie, o piatră de încercare, piatra din capul unghiului, de mare preț, bine pusă în temelie; cel care se va bizui pe ea, nu se va clătina!” (Isaia 28:16) „Și oricine va cădea pe această piatră va fi zdobit; Și referindu-se la Maica Domnului Hristos, Zigavinos spune: „El a numit «o sabie» durerea onorabilă și ascuțită care a străpuns inima Născătoarei de Dumnezeu când Fiul ei a fost răstignit. Simeon a profețit despre această durere profundă”. Iar Sfântul Chiril clarifică acest lucru spunând: „Ca printr-o sabie, Fecioara a fost străpunsă și rănită când L-a văzut pe Cel Care S-a născut din ea în trup răstignit”.

Să-l rugăm astăzi pe dreptul Simeon Primitorul de Dumnezeu, ca noi, cei care credem în Dumnezeu Cuvântul care S-a născut din Sfânta Fecioară în trup, pe Domnul nostru Iisus Hristos, să nu fim rușinați, ci prin rugăciunile sale, să fim aflați vrednici de Împărăția Cerurilor. Și să spunem împreună, cu imnograful: „Cel deplin S-a micșorat, Cel mai înainte de veci S-a început, Cuvântul S-a îngroșat, Ziditorul S-a zidit, Cel neîncăput în pântecele tău întrupându-Se, de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta nu înceta a te ruga pentru noi cei ce cu credință te cinstim. Amin”.

După Sfânta Liturghie, Părintele Stareț și renovatorul bisericii, Arhimandritul Teodorit, a oferit o agapă soborului patriarhal și celor prezenți, la egumenie.

Din partea Secretariatului-General